

jeg vil tillade mig at bemærke, at naar de fremkomne Udtalelser fra Flertallets Side ere blevne ublagte og opfattede paa den Maade, at de havde paavist det militært Urimelige i det af den høitæredede Krigsminister fremsatte Forslag og havde paavist, at der ikke vilde naaes ved Anlæg af et Middeldrundsfort at sikre Byen mod et effektivt Bombardement, da er dette efter min Overbevisning en fuldstændig urigtig Slutning. Jeg skal imidlertid lade det ligge og forudsætte, at man virkelig havde Ret i den Paa-stand, at det af den høitæredede Krigsminister foreslaaede Middeldrundsfort ikke vilde skaffe fornøden Sikkring mod et effektivt Bombardement — jeg vil forudsætte, at det erede Flertal og de, der have ublagt Flertalsbetænkningen paa den Maade, virkelig havde Ret. Dersom dette altsaa er Tilfældet, saa synes jeg, at man er fuldstændig berettiget til at drage den Slutning deraf, at vor nuværende Tilstand maa være endnu værre. Naar det ikke nytter Noget at anlægge et Fort paa Middeldrunden, naar det ikke nytter Noget at skyde Kanonforbaret 12,000 Alen længere frem, saa er det aabenbart, at vor nuværende Tilstand er saaledes, at Byen i højeste Grad maa være udsat for Bombardement. Men hvorledes har Rigsdagens Stilling været ligeoverfor Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Sikkring? Den har altid været den, at den har stillet Forlangende om, at Kjøbenhavn skulde beskyttes mod Søfiden mod et Bombardement. Det blev vedtaget ved Loven af 1858, og det er senere blevet vedtaget gjentagne Gange ved forskellige Bevillinger. Det vil erindres, at da Spørgsmaalet om Anlægget af Middeldrundsfortet første Gang var for, kom der selv fra Flertallet her i Salen udtrykkelig Forslag frem om paa anden Maade at sikre Byen mod Bombardement, nemlig ved Anlæg af de saakaldte flydende Forter. De ville ogsaa erindre, at senere i 1880 blev der her givet en Bevilling til Stykts udtrykkelig med den Motivering, at man derved opnaaede Sikkring mod et effektivt Bombardement. Naar dette nu ikke mere er Tilfældet, saa paatrænger sig jo meget naturlig det Spørgsmaal, hvorledes det da vil gaa, dersom man virkelig skulde staa lige overfor den Kalamitet, at Byen truedes med et Bombardement. Jeg tør nu sige, at Rigsdagen her i Fredericiaaade, naar det regnedes ned med Bomber og Granater, dog vistnok vilde forlange, at vi skulde yde det Forsvar, som kunde ydes, og kunde Forterne ikke gjøre dette, saa skulde Flaaden gjøre det, men ulukkeligvis for Flaaden er der heller ikke gjort Nogetsomhelst for den, og det

vilde jo for Flaadens Bedkommende være fuldstændig Misbrug at anvende den paa den Maade. I den Forsvarsplan, de Herrer i sin Tid have indstillet til Thingets Godkjendelse, forlange de jo en anden Opgave løst af Flaaden. De forlange, at den skal sikre Forsvaret i første Linie, men det er klart nok, at skal den bindes til Kjøbenhavn og anvendes paa en Maade, som er stik imod Flaadens naturlige, offensive Karakter, saa vil den ikke kunne løse sin egentlige Opgave. Men nu vil man maaske sige: Ja, naar vi altsaa heller ikke kunne vente, at den Opgave skal løses med de nuværende Forsvarsmidler og med Flaaden, bør man saa ikke gaa til den fuldstændige Medlæggelse af enhver Befæstning her ved Kjøbenhavn? Bør man saa ikke følge det Projekt, som et æret Medlem her i Salen engang udtalte, at man skulde gjøre Søforterne til Vadeanstalter og fjerne alt Forsvar? Jeg skal imidlertid lige overfor den Tanke tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en saadan Foranstaltning ikke vil nytte en Smule. Den vil ikke sikre imod et Bombardement; thi Krigshavnen det er et militært Objekt. Den Fordring, som i saa Tilfælde vil blive stillet til os, er: Udlever Eders Krigshavn, eller udsæt Jer for Bombardement! Vi maa overhovedet erindre, at den udenrigtige Politik er ikke Følelsepolitik, men ligefrem Interessepolitik, og hvad Interessen angaar med Hensyn til os, under en europæisk Konflikt mellem Stormagter, da ville Stormagterne sandelig ikke have nogen Interesse af eller lægge nogen Bægt paa, om vor lille Hær virker som allieret til den ene eller den anden Side, thi naar der som nu sættes Millioner af Soldater i Bevægelse, saa bryder man sig ikke om at have 20 à 30,000 Mand mere eller mindre. Det Samme er Tilfældet med Flaaden. Nei det, hvorved vi danne en Interesse under en Konflikt mellem europæiske Stormagter, er vor geografiske Beliggenhed, det er den Omstændighed, at Kjøbenhavns Havn baade er en Krigshavn og en Handelshavn, og jo mere vi i den sidste Retning udvide os, desto mere stiger Interessen for at være i Besiddelse af den i Tilfælde af Krig. Vor geografiske Beliggenhed er jo saaledes, at Kjøbenhavns Havn altid vil være en Operationsbasis, et Udgangsted, en Udsaldsfort for en større Stormagts Flaade til at kunne beherske Kampen i Østersøen, ligesom ogsaa vort Lands Grændse imod Syd er en Udsaldsfort imod Syd. Det er i det Hele den geografiske Beliggenhed, der har Interesse for andre Magter med Hensyn til de imaa Magter under en Krig. Dette er Tilfældet med os, og det Samme er ogsaa